

Veerle Heeren

Limburgs engagement beloond

■ (tijd) - 'Ik heb toch eerst even naar mijn man gebeld toen ik als opvolger van Steven Vanackere werd gepolst', vertelt Vlaams CD&V-politica Veerle Heeren. Nog zeker tot de Vlaamse stembuslag in juni mag ze zich Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin noemen. 'Ik ga gewoon mijn job doen', zegt Heeren, die in Limburg ook het ontslag van streekgenoot Jo Vandeurzen uit de federale regering wat moet verzachten.

Op haar persoonlijke website leren we niet alleen dat de 43-jarige nieuwe CD&V-minister rechten heeft gestudeerd, maar ook dat ze een hekel heeft aan spruitjes en bang is om mayonaise te moeten maken. Ze houdt van 'ontspannende verwennerij', kokkerellen, fietsen, kamperen, feestjes organiseren en boeken lezen onder haar Truiense fruitbomen. Als inspiratiebron geeft ze - buiten de politiek - kardinaal Cardyn en pater Damiaan op.

Op de fotobanners op haar site zien we Heeren met Yves Leterme, Kris Peeters, Inge Vervotte én Jo Vandeurzen. Vooral die laatste collega (ook een Limburger met ACW-etiket) draagt ze een warm hart toe. 'Na wat met Jo gebeurd is, beseft ik maar al te goed dat het snel kan keren. Zeker met de media, die je kunnen maken en kraken', zegt ze aan de telefoon. 'Ik heb toch eerst even aan m'n man

gevraagd of hij het wel zag zitten dat ik minister zou worden. Want je leven verandert toch wel fors.'

Heeren, CD&V-fractieleidster in Sint-Truiden, mag dan erg opgetogen zijn over haar ministerschap, ze blijft er nuchter bij. 'Lid van CD&V en van de christelijke arbeidersbeweging blijf ik voor het leven. Maar als mandataris ben je toch afhankelijk van de steun van de bevolking.'

Steun van de Limburgers kreeg ze al. Bij de Vlaamse verkiezingen in 2004 had ze na Steve Stevaert en Johan Sauwens het hoogste aantal voorkeurstemmen (29.900). Of ze in juni lijsttrekker wordt, wil ze niet gezegd hebben. 'Misschien is die steek wel voor Jo (Vandeurzen)', klinkt het voorzichtig.

Bij de verkiezingsstrijd in 2004 koos Heeren ervoor met ontblote schouders op affiches te staan. Enkele maanden voordien onderging ze al een hele restyling (nieuwe garderobe, nieuw kapsel, nieuwe bril). 'Ontpopt Veerle Heeren zich toch nog tot de

babe van CD&V?', vroeg Villa Politica zich destijds af. 'Ik wil gewoon mijn brave imago counteren', klonk het.

Dat brave en naïeve moet met een korrel zout genomen worden. 'Veerle lacht wel altijd en is altijd optimistisch, maar ze weet wat ze wil', luidt het in CD&V-kringen. Tijdens haar 14-jarige loopbaan als actief en

geëngageerd Vlaams Parlementslid deinsde ze er niet voor terug de opeenvolgende ministers van Wonen het vuur aan de schenen te leggen. 'Ik ben altijd gebiologeerd geweest door wonen', zei ze ooit in Het Belang van Limburg, 'het Staatsblad van de regio', dixit Heeren. Haar ervaringen als adjunct-directeur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij hebben die interesse voor het (sociale) woonbeleid alleen maar gevoerd.

Maar de link met zorg, een van haar ministerportefeuilles, was nooit ver weg. Ze was (mee) de drijvende kracht achter 'kangoeroewonen' (ouderen en jongeren in één huis) en 'meegroeiwonen' (op campussen met woningen aangepast aan de leeftijd) en voor het toegankelijk maken van gebouwen zoals het CD&V-hoofdkwartier in de Wetstraat. Toegankelijkheid en rechtvaardigheid zijn twee stokpaardjes van Heeren.

Veel tijd voor nieuwe dingen rest er niet tot 7 juni. Maar dat hoeft niet. 'Ik wil het beleid uitvoeren dat uitgezet werd door Vervotte en Vanackere.'
KVe

